Kaptajnen og præstinden

Om kærlighed på arbejdspladsen

Musik: Keld Telén 2013

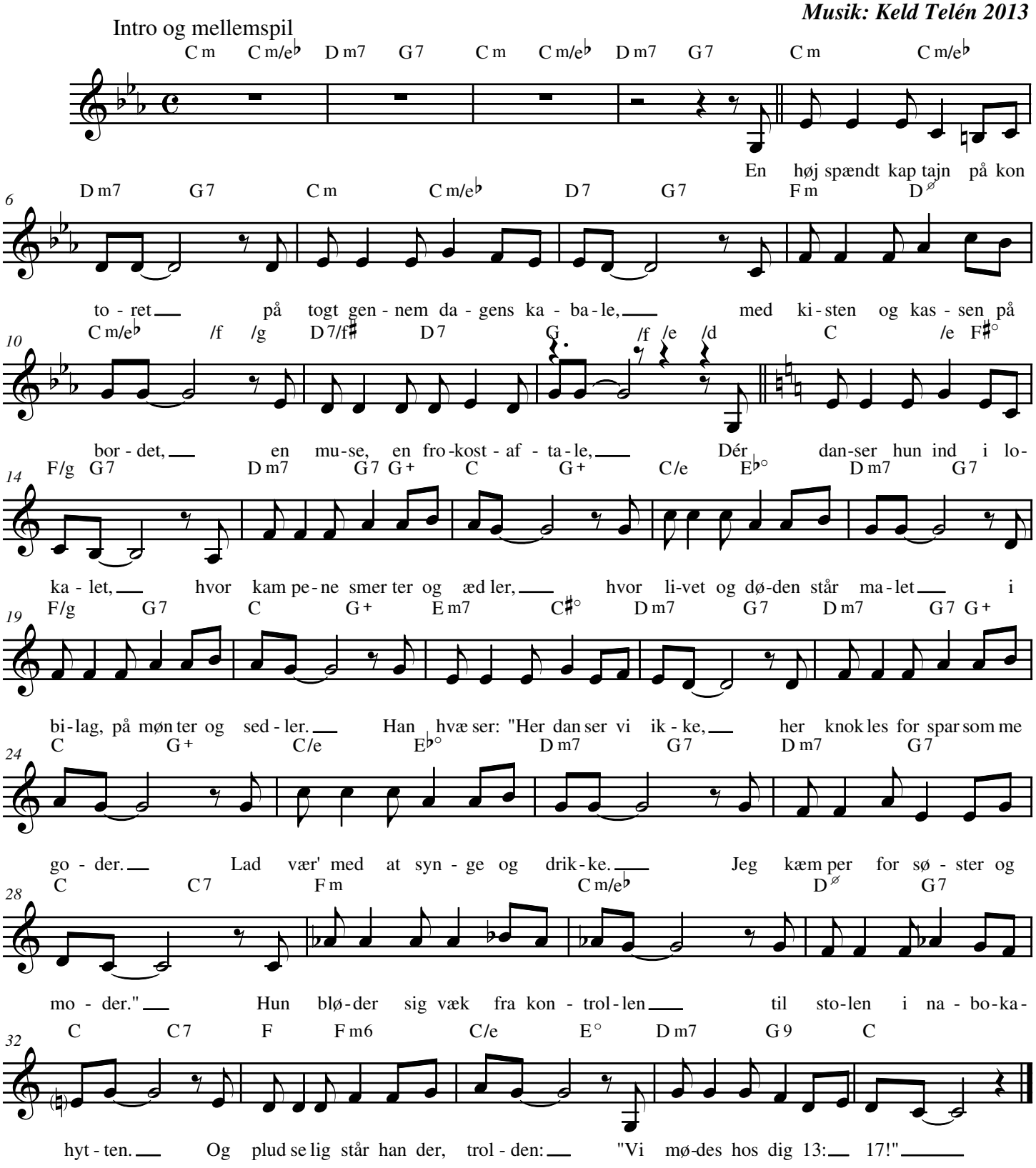

Kaptajnen og præstinden

En højspændt kaptajn på kontoret,
på togt gennem dagens kabale,
med kisten og kassen på bordet;
en muse, en frokostaftale.
Dér danser hun ind i lokalet,
hvor kampene smerter og ædler,
hvor livet og døden står malet
i bilag, på mønter og sedler.

Han hvæser: ”Her danser vi ikke,
her knokles for sparsomme goder.
Lad vær´med at synge og drikke.
Jeg kæmper for søster og moder.”
Hun bløder sig væk fra kontrollen
til stolen i nabokahytten.
Og pludselig står han der, trolden:
”Vi mødes hos dig 13:17!”

Det banker pertentligt på døren,
en madpakke op fra en taske.
Hun prøver lidt spørgen og gøren.
Han ryster, er rød i sin maske,
ser kaffen på bordet derhenne.
Hun siger: ”Skal jeg hente fløde?”
Så smelter han, smiler en kende.
Hun blændes og ler ham i møde.

Det gnistrer af gejst. Denne stue
må lystre kaptajn-kommandanten:
”Nu har du vel tid om en uge?”
”Javel, jo, det har jeg minsandten.”
Så bliver der underligt stille.
Hun lander sig blidt på chaiselongen.
Gad vide hvad manden mon ville?
Vidunderligt sær i faconen.

Der formes et brev i det samme
og råbes af hvirvlen og stormen:
”Min måde og vej er at leve
i strømmen, i samtaleformen.”
Nu svares: ”I går var en smutter,
jeg søgte forelsket at binde
dig med mine magt-absolutter,
forceret og krænkende, kvinde.

Hun ler en forløsende latter:
“Den ærlighed kan jeg goutere.
Men kærestekuller, det batter
– slet ikke med stedets kolleger.”
Snart står han, fornuftig i tonen,
mødt op, bærer ring på sin finger.
Han elsker naturligvis konen.
Den sælsomme kvindebetvinger.

”De skibe vi sætter i søen
fra hjerterne i domicilet,
står ud fra personligheds-øen.
Jeg var som kasserer forilet,
jeg kludrede dagens kabale,
du mødte og ville forbinde
med tjeneste for det globale
som virksomhedsleder, præstinde.”

Hun tilgiver. Atter befriet,
regerer vor broder elskværdigt
med damerne i rederiet,
som tjener hengivent, ihærdigt.
Martyriet og tyranniet
må mange forstå og forsone.
En gentleman ta´r bryderiet
for søster og mor. Med sin kone.

Frank Colding 2012